

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Министър на образованието и науката

ДО
УЧЕНИЦИТЕ,
УЧИТЕЛИТЕ И ДИРЕКТОРИТЕ,
РОДИТЕЛИТЕ,
СЛУЖИТЕЛИТЕ В МИНИСТЕРСТВОТО НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

СКЪПИ ДЕЦА,
УВАЖАЕМИ УЧИТЕЛИ И ДИРЕКТОРИ,
УВАЖАЕМИ РОДИТЕЛИ,
УВАЖАЕМИ СЛУЖИТЕЛИ,

Първият учебен ден винаги е ново начало за всички нас. Не само за децата, които за първи път влизат в класната стая, но и за по-големите ученици, за учителите, които, редом с родителите, са призвани да създадат и възпитат знаещи, сърцати и отговорни хора. Политиците идват и си отиват, но училището остава като вечна надежда за бъдещето. Вечна ценност, от която народният гигант Иван Вазов направи емблема, сядайки в креслото на министър преди точно 125 години, на 7 септември 1897 г.

На този ден е прието да се говорят тържествени слова, предстоящата учебна година поражда основателни надежди, но е честно да си кажем, че поражда и опасения, защото имаме и много трудности, които не са решени. Надеждите ни са свързани с това, че с всяка следваща година се увеличава достъпът до нови знания и възможности за тяхното усвояване. Информационното общество, в което живеем, дава много, но и изисква много от нас. Всички заедно днес можем да постигнем много повече, отколкото преди две-три десетилетия.

Едновременно с това изискванията към всички нас стават много повече. Образованието е това, което създава нацията. Бъдещето на нашите деца днес в много по-голяма степен зависи от резултатите, които те ще постигнат в училище. Без добри резултати в училище и без висока квалификация, младите хора ще имат малко възможности за успешна реализация в живота. Отговорността ни като родители, учители и преподаватели към всички тях е още по-голяма.

За съжаление, в последно време сякаш мислим не толкова как да преодолеем бариерите, които пречат на училището да изпълни своята мисия на творец на бъдещето, колкото за епидемичната обстановка и рисковете за онлайн обучение. Практиката ни показва, че живият контакт с учениците е безценен и нищо не може да го замени качествено и адекватно.

И все пак аз съм оптимист за бъдещето на нашето образование, а оттам и за бъдещето на България. Оптимизъм ми дават хилядите учители, за които професията наистина е призвание и кауза, осъзнат житейски избор за реализация. Нашата образователна система е била и е основен фактор за духовното, стопанско и политическо възраждане на нашия народ. Тази нейна мисия е уникален български феномен. Вярвам, че и днес българското училище играе и все повече ще играе такава роля. Нашите общи усилия днес ще дадат на Родината ни нови поколения, способни да я водят напред в един свят, в който знанието е най-големият капитал.

Скъпи ученици,

Колкото повече усилия влагате в учението, толкова по-бързо и лесно ще дойде след това успехът за вас. Пожелавам на вас, на вашите родители и учители преди всичко много здраве и високи резултати, с които всички заедно да се гордеем!

Уважаеми учители,

Въпреки трудностите, аз вярвам, че най-трудните години за българския учител вече са в историята. Позитивната промяна не става за един ден, няма да се усети бързо, но съм убеден, че всеки от нас ще даде най-доброто от себе си за образованието. То създаде всички нас, длъжни сме да му осигурим спокойно и перспективно развитие. Защото само то може да остави във времето следващи успешни поколения.

Уважаеми родители,

Училището може да даде много на учениците, но то не може да замени здравата семейна среда, в която личният пример на родителите, отговорното отношение към работата на децата в училище дават шанс младите да се изградят като специалисти и граждани и да получат добро възпитание.

Честит празник и на добър час!

ПРОФ. САШО ПЕНОВ,

Министър на образованието и науката